

„Роза Мария“ плуваше, люляна отъ вълнитѣ. Две трети отъ апарата се намираха подъ водата. Убедихъ се, че аеропланътъ не е пострадалъ много. Дори рамкитѣ за спускане бѣха на водната повърхностъ.

На океана. Скоро се убедихъ, че се намирамъ на оная частъ на океана, гдето минаватъ параходи.

Напраздно се опитвахъ да се изсуша. Намокренитѣ дрехи не съхнѣха, и азъ трѣбваше да останана въ сжщото положение и да треперя отъ студъ.

Настѣпи нощъ. Далечъ на хоризонта се показаха огньове. Но това видение продължи само нѣколко минути и изчезна. Премина параходъ. . . И отново нощта покри всичко съ дълбокъ мракъ. . .

*

